

جهان را چه کسی آفرید؟ چه کسی مرا آفرید؟ و چرا؟

آیا من در راه درست هستم؟

آسمانها و زمین و مخلوقات بزرگی که در آنها وجود دارند و غیر قابل احاطه هستند را چه کسی آفریده است؟ و چه کسی این نظام دقیق و شگفت انگیز را در آسمان و زمین ایجاد کرده است؟ چه کسی انسان را آفرید و برای او شنوایی و بینایی و عقل را بخشید تا بتواند علم را کسب و حقایق را درک نماید؟ چه کسی این صنعت دقیق را در اعضای بدن تو ایجاد کرده است، و به بهترین شکل برای تو شکل داده است؟ در آفرینش موجودات زنده با همه اختلاف و تنوع آن بیاندیش، چه کسی آنها را با جلوه های بی حد و حصر آفریده است؟ چگونه این جهان بزرگ با قوانینی که به آن تنظیم شده در طول سال ها پایدار باقی مانده است؟ چه کسی سیستم های حاکم بر این جهان (زندگی و مرگ، تولید مثل زندگان، روز و شب، تغییر فصل ها و غیره) را وضع نموده است؟

آیا این جهان خود را خلق کرده است؟ و یا از هیچ به وجود آمده است؟ یا تصادفی پیدا شده است؟ الله متعال فرموده است: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۵) ﴿أَمْ خُلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ﴾ ﴿أَمْ خُلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ﴾ آیا آنان از هیچ آفریده شده اند یا خود آفریننده خویشند؟ ﴿كَلَّا اللَّهُ أَفْرِينِدْنَهُ مُطْلَقًا﴾ [الطور: 35-36]

اگر ما خودمان را نیافریده ایم و محال است که از نیستی یا تصادف آمده باشیم، پس حقیقتی که در آن هیچ شکی نیست: این است که این جهان باید خالق بزرگ و قدرتمندی داشته باشد، زیرا غیرممکن است که این جهان خودش را خلق کرده باشد! یا از عدم و یا به شکل تصافی به وجود آمده باشد!

چرا انسان به وجود چیزهایی که نمی تواند آن را ببیند ایمان دارد؟ مانند: (ادراک، عقل، روح، احساسات و محبت) آیا به این دلیل نیست که آثار آنها را می بیند؟ انسان چگونه می تواند وجود پروردگار این جهان بزرگ را انکار کند در حالیکه او آثار مخلوقات و صنعت و رحمت او را مشاهده می کند؟

هیچ کس نمی پذیرد که به او گفته شود این خانه بدون اینکه کسی آن را بنا کند به وجود آمده است! یا گفته شود که هیچ (عدم) این خانه را آفریده است! پس چگونه برخی از مردم کسی را تصدیق کنند که می گوید این جهان بزرگ بدون خالق به وجود آمده است؟ چگونه عاقل می تواند بپذیرد وقتی به او گفته شود که این نظم دقیق جهان به طور تصادفی به وجود آمده است؟ همه اینها ما را به یک نتیجه می رساند، و آن اینست که این جهان پروردگار بزرگ و قدرتمند دارد که آن را اداره می کند، و تنها او شایسته پرستش است، و هر آنچه غیر او پرستش می شود باطل و سزاوار پرستش نیست.

پروردگار، خالق بزرگ

پروردگار یگانه است، او فرمانروا، تدبیر کننده و روزی دهنده است که زنده می کند و می میراند، اوست که زمین را آفرید و مسخرش کرد، و آن را برای مخلوقاتش قابل استفاده ساخت، و اوست که آسمانها و همه موجودات بزرگ که در آنها هست را آفرید و به خورشید و ماه و شب و روز این تنظیم دقیق را بخشید که نشان دهنده عظمت او می باشد او ذاتیست که هواء را برای ما مسخر کرد، هوایی که بدون آن زندگی نمی توانیم، او ذاتیست که بر ما باران می باراند و دریاها و نهرها را برای ما مسخر نمود، و او ذاتیست که ما را تغذیه می کند و ما را در دوران جنینی در شکم مادران خود بی آنکه قدرتی داشته باشیم حفظ می کند، و او ذاتیست که از آغاز تولد تا مردن ما خون را در رگهای ما می چرخاند.

این پروردگار خالق و روزی دهنده، الله متعال است

الله متعال فرموده است: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

بیگمان، پروردگار شما الله است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید؛ سپس [آن گونه که شایسته جلال و عظمت اوست] بر عرش قرار گرفت. [روشنایی] روز را با [تاریکی] شب می پوشاند [که هر یک،] آن [دیگری] را شتابان [و پیوسته] می جوید و خورشید و ماه و ستارگان را [پدید آورد] که [همگی] به فرمان او به خدمت [انسان] گماشته شده اند. آگاه باشید! آفرینش و فرمانروایی، از آن اوست. پربرکت [و بزرگ] است الله که پروردگار جهانیان است. [الأعراف: ۵۴]

الله متعال پروردگار هر چه در جهان هست می باشد، آنچه را می بینیم و آنچه را که نمی بینیم، و غیر ذات او همه از جمله، مخلوقات او به شمار می روند، و او تنها شایسته پرستش است، و این که جز او نباید عبادت دیگری شود، او را در ملک، خلقت، تدبیر و عبادتت شریکی نیست.

اگر فرض کنیم که غیر از الله متعال معبودان دیگری نیز وجود دارند، نظم جهان برهم می خورد؛ چون ممکن نیست که دو معبود همزمان امور جهان را اداره کنند، الله متعال فرمود: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ اگر در آنها [= آسمان و زمین] معبودانی جز الله وجود داشت، [در اثر ناسازگاری آنها] قطعاً هر دو تباه می شدند. الانبیاء: 22

صفات پروردگار پیداکننده

برای الله سبحانه و تعالی زیباترین نام ها است که قابل شمارش نیست، و برای او صفات والا و بزرگی است که دلالت بر کمال او دارد، و از جمله نامهای او: خالق و «الله» یعنی معبودی که تنها شایسته پرستش است. بدون هیچ شریکی. و الحي (زنده) و القیوم، (پاینده)، و الرحیم (مهربان)، و الرزاق (روزی دهنده)، و الکریم (بخشنده و سخاوتمند) است.

الله متعال در قرآن کریم فرموده است: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

الله [معبود راستین است؛] هیچ معبودی [به حق] جز او نیست؛ زنده پاینده [و قائم به ذات] است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ [و لحظه‌ای از تدبیر جهان هستی، غافل نمی‌ماند]؛ آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته و آینده آنان [= بندگان] را می‌داند و [آنان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند مگر آنچه خود [الله] بخواهد. کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگهداشتن آنها بر او [سنگین و] دشوار نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است. [سورة البقرة: 255]

* الله متعال می‌فرماید: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ * [ای پیامبر] بگو: «او الله یکتا و یگانه است. اللهُ الصَّمَدُ»

* الله بی‌نیاز است [و همه نیازمند او هستند]. لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

{نه [فرزندی] زاده و نه [از کسی] زاده شده است. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست. [الإخلاص ۱-۴]

پروردگار معبود دارای صفات کمال است

یکی از صفات او این است که معبود و عبادت شده است، و غیر از او هر چیز دیگری مخلوق، مکلف و مغلوب می‌باشد. یکی از صفات او این است که او زنده و پاینده است، پس هر موجود زنده ای که وجود دارد، الله متعال آن را حیات بخشیده و آن را از نیستی هست نموده است، و اوست که با وجودش تأمین کننده، رزق دهنده، و کفایت کننده او می‌باشد. پس پروردگار زنده است نمی‌میرد و نابودی بر او محال است، پاینده است که نمی‌خوابد، بلکه نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین.

و یکی از صفات او دانایی است که هیچ چیز در زمین و آسمان بر او پوشیده نیست. از صفات دیگر او شنوایی و بینایی است که همه چیز را می‌شنود و هر موجودی را می‌بیند، و می‌داند که نفس‌ها با هم چه زمزمه می‌کنند و سینه‌ها چه را پنهان می‌کنند، و بر او سبحانه و تعالی در زمین و آسمان چیزی پوشیده نیست.

یکی از صفات او القدیر است ذاتی که هیچ چیز او را عاجز و هیچ کس خواست او را رد نمی‌تواند، هر چه بخواهد انجام می‌دهد. و از آنچه بخواهد جلوگیری می‌کند، و تقدیم و تأخیر می‌کند و او دارای حکمت زیادی است.

یکی از صفات او (الخالق الرازق المدبر) آفریدگار، روزی دهنده، تدبیر کننده، ذاتی که خلق را آفرید و آن را تدبیر نمود، و همه مخلوق در چنگ و تحت غلبه اوست.

از صفات دیگر او این است که در مانده را پاسخ می‌دهد، و گرفتار را یاری می‌رساند، سختی را مرفوع می‌سازد، و هرگاه مخلوقی با سختی و یا تنگی مواجه شود، عاجل به او متوسل شده و رو می‌آورد.

عبادت بجز به الله به کسی دیگری نیست، زیرا او بطور کامل بدون کس دیگر سزاوار آن است، و هر چه غیر او پرستش شود معبود باطل و ناقص و محکوم به مرگ و فنا است.

الله تعالی عقل‌هایی را به ما ارزانی داشته است که به عظمت او پی ببریم، و فطرتی را در ما غرس نموده که نیکی را دوست بداریم، و شر را بد بینداریم، و وقتی به سوی پروردگار جهانیان متوسل می‌شوند احساس اطمینان می‌کنند، و این فطرت بیانگر کمال او تعالی است و اینکه او سبحانه و تعالی را نمی‌توان با نقص متصف نمود.

!برای انسان عاقل شایسته نیست جز این که کامل را بپرستند، پس چگونه می‌تواند موجود ناقصی مانند او یا پستتر از او را بپرستد! معبود نمی‌تواند انسان، بت، درخت و یا حیوان باشد.

پروردگار بر فراز آسمان‌های خود است، و بر عرش خود قرار دارد، و از مخلوقش جدا و مستقل است، در ذاتش چیزی از مخلوق او وجود ندارد، و در مخلوقش چیزی از او وجود ندارد، او در هیچ یک از مخلوقش ساکن نیست و مجسم نمی‌شود.

هیچ چیز شبیه پروردگار نیست و او شنوا و بیناست، و هیچ چیز مانند او نیست، و از مخلوق خود بی‌نیاز است، نه می‌خوابد و نه غذا می‌خورد، و او ذات بزرگیست و شایسته او نیست که خانم و یا فرزند داشته باشد؛ پس آفریدگار دارای صفات عظمت است و هرگز نمی‌توان او را با نیازمندی و یا کمبودی متصف کرد.

الله تعالی فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ (۷۳) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ (۷۳)﴾

ای مردم، [در باره ناتوانی معبودان باطل] مثلی زده شده است؛ پس به آن گوش دهید: کسانی را که به جای الله [به عبادت و یاری] می‌خوانید، هرگز نمی‌توانند [حتی] مگسی را بیافرینند، حتی اگر [همگی] برای این [کار] جمع شوند؛ و اگر آن مگس چیزی از آنان برباید، نمی‌توانند آن را باز پس گیرند. [اری، طالب و مطلوب] معبود باطل و مگس یا عابد و معبود باطل] هر دو ناتوانند. مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

[آنان] الله را چنان که سزاوار [بزرگداشت] اوست نشناخته‌اند. بی‌تردید، الله نیرومند شکست‌ناپذیر است. [الحج: 73-74]

این پروردگار بزرگ چرا ما را آفریده است؟ او از ما چه می‌خواهد؟

آیا معقول به نظر می‌رسد که الله تعالی این همه مخلوقات را بدون هدف آفریده باشد، آیا آنها را بی‌هوده آفریده در حالی که او ذات حکیم و داناست؟

آیا معقول به نظر می‌رسد ذاتی که ما را با این نظم و دقت کامل آفریده و هر چه در آسمان‌ها و زمین هست برای ما را مسخر نموده، این که ما را بی‌هدف بیافریند یا به مهم‌ترین سؤالاتی که ما را به خود مشغول کرده پاسخی نداشته باشد، مانند: چرا ما اینجا هستیم؟ بعد از مرگ چی اتفاقی می‌افتد؟ و هدف از خلقت ما چیست؟

آیا معقول به نظر می‌رسد که برای ظالم کفری و برای نیکوکار پاداشی نباشد؟

﴿اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ آیا پنداشته‌اید که شما را بی‌هوده آفریده‌ایم و به سوی ما بازگردانده نمی‌شوید؟ [المؤمنون: 115]

بلکه الله تعالى پیامبران را فرستاد تا هدف وجود خود را بدانیم، و ما را راهنمایی کنند که چگونه او تعالی را ببینیم و به او نزدیک شویم، و او تعالی از ما چه می خواهد! و چگونه می توانیم رضایت او را کسب کنیم، و از سرنوشت ما پس از مرگ مان خبر داده است؟

الله متعال پیامبران را فرستاد تا به ما بگویند که تنها او تعالی شایسته پرستش است، و این که چگونه او تعالی را عبادت کنیم، و از او امر و نواهی او تعالی برای ما آگاهی بدهند، و ارزش های نیکو را به ما بیاموزانند که اگر به آنها پابند باشیم زندگی خوب و پر از خیر و برکت خواهیم داشت.

الله تعالی پیامبران زیادی را فرستاده است، مانند: نوح، ابراهیم، موسی و عیسی (علیهم السلام)، و آنان را با نشانه ها و معجزاتی حمایت نمود که نشان دهنده راستگویی آنان است، و اینکه آنان از جانب او تعالی مبعوث شده اند، و آخرین آنان محمد صلی الله علیه وسلم بود.

رسولان به وضاحت برای ما بیان داشته اند که این زندگی یک آزمایش است و زندگی واقعی پس از مرگ خواهد بود و اینکه بهشت برای مؤمنانی است که الله تعالی را بدون شریک ساختن کسی می پرستیدند و به همه رسولان ایمان داشته اند، و اینکه در آنجا آتشی است که الله تعالی آن را برای کافرانی که خدایان دیگری را همراه با الله تعالی پرستش می کردند و یا به یکی از رسولان الله کافر شده اند آماده کرده است.

الله تعالی فرموده است: ﴿يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۵) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۵)﴾

ای فرزندان آدم، اگر پیامبرانی از خود شما [نزدتان] بیابند که آیات مرا برایتان بخوانند، [از آنان پیروی کنید]؛ پس کسانی که پرهیزگاری نمایند و [رفتارهای گذشته را] اصلاح کنند، نه ترسی خواهند داشت و نه اندوهگین می شوند. وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ و کسانی که آیات ما را دروغ می پندارند و در برابر آنها [گردنکشی و] تکبر می ورزند، اهل دوزخند و جاودانه در آن خواهند ماند. [الأعراف: 35-36]

الله تعالی فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲) وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۳) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۲۴) وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رُزِقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱)﴾

ای مردم! پروردگار خویش را عبادت کنید؛ همان ذاتی که شما و پیشینیان را آفرید؛ باشد که پرهیزگار شوید. الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲) همان ذاتی که زمین را برای شما گستراند و آسمان را [همچون سقایی] بالای سرتان قرار داد و از آسمان، آبی فرو فرستاد و به وسیله آن، انواع میوه ها را به وجود آورد تا روزی شما باشد؛ پس همتیایی برای الله قرار ندهید، در حالی که [حقیقت را] می دانید. وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۲۳) و اگر درباره آنچه بر بنده خود [محمد] نازل کرده ایم در شک و تردید هستید، اگر راست می گوئید، سوره های همانند آن بیاورید و گواهان [و یاوران] خود را - غیر از الله - فراخوانید. فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۲۴)

پس اگر این کار را نکرديد - و هرگز قادر بر انجام این کار نخواهید بود - از آتشی بترسید که هیزم آن، مردم و سنگ ها هستند و برای کافران آماده شده است. وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رُزِقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

[ای پیامبر!] به کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند، مژده بده که باغ هایی [از بهشت] برایشان [در پیش] است که از زیر [درختان] آن جویبارها جاری است. هر زمان که میوه ای از آن [باغ ها] به آنان داده شود، می گویند: «این همان است که پیش از این روزی ما شده بود»؛ در حالی که شبیه آن به آنان داده شده بود؛ و [در آنجا] همسرانی پاک دارند و جاودانه در آن خواهند ماند. [البقرة: 21-25]

چرا پیامبران متعدد؟

الله تعالی پیامبران خویش را به سوی امت ها فرستاده است، و هیچ امتی نیست مگر این که الله تعالی به سوی آن پیامبری فرستاده است، تا آنان را به سوی عبادت پروردگارشان دعوت کند، و آنان را از اوامر و نواهی او آگاه سازند، و هدف همه آنان عبادت الله تعالی یگانه بود، و هر گاه قومی به ترک یا تحریف آنچه رسول الله تعالی به آنان آورده بود آغاز می کردند، الله تعالی پیامبر دیگری را برای اصلاح راه مکلف می نمود، و مردم را به فطرت سلیم که همانا توحید و اطاعت او تعالی است بازگردانند.

تا اینکه الله تعالی پیامبران را به محمد صلی الله علیه وسلم خاتمه بخشید، کسی که دین کامل و شریعت جاویدان را برای همه انسانها تا روز قیامت آورده است، شریعتی که تکمیل کننده و نسخ کننده شریعت های قبل می باشد، و الله متعال بقا و استمرار این دین را تا روز قیامت ضمانت کرده است.

انسان تا زمانی مومن شمرده نمی شود تا اینکه بر همه پیامبران ایمان بیاورد

الله تعالی ذاتیست که پیامبران را فرستاد، و همه خلق خود را به اطاعت از آنان امر نموده است، و کسی که به رسالت یکی از آنان کفر ورزد به همه آنان کفر ورزیده است، و هیچ گناهی بزرگتر از انکار وحی الله تعالی نیست، و برای وارد شدن به بهشت باید به همه پیامبران ایمان آورد.

در این عصر و زمان بر همگان واجب است که به الله تعالی و همه رسولانش، و به روز قیامت ایمان داشته باشند، و این جز به ایمان و پیروی از آخرین آنان، محمد صلی الله علیه و سلم ممکن نیست، کسی که الله تعالی او را با معجزه ابدی یعنی قرآن کریم پشتیبان کرده است، و حفظ آن را الله تعالی بر عهده گرفته تا زمانی که زمین و اهل آن را بگیرد.

الله متعال در قرآن کریم ذکر کرده است که هر کس به هر یکی از رسولانش ایمان نیاورد، او به الله کفر ورزیده و وحی او را دروغ پنداشته است، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۵۰) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۵۰)﴾ کسانی که به الله و پیامبرانش کفر می‌ورزند و می‌خواهند میان الله و پیامبرانش جدایی اندازند و می‌گویند: «ما به بعضی ایمان داریم و بعضی را انکار می‌کنیم» و می‌خواهند در این [میان، بین کفر و ایمان برای خود] راهی برگزینند. ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾

آنان به راستی کافرند و ما برای کافران عذابی خفت‌بار مهیا کرده‌ایم. [النساء: 150-151]

بنابر این ما مسلمانان به الله متعال و روز قیامت - چنانکه الله دستور داده - ایمان داریم و به همه رسولان و کتاب‌های گذشته ایمان داریم، الله متعال می‌فرماید: ﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَرُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ ﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ رسول [الله] به آنچه از [سوی] پروردگارش بر او نازل شده ایمان آورده است و مؤمنان [نیز] همگی به الله و فرشتگان و کتاب‌ها و پیامبرانش ایمان آورده‌اند؛ [و رسول و مؤمنان گفتند]: «میان هیچ‌یک از پیامبرانش فرق نمی‌گذاریم [و به همه شان ایمان داریم]. و گفتند: «شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، امرش تو را [خواهائیم] و بازگشت [تمام امور] به سوی توست». [البقرة ۲۸۵]

قرآن کریم چیست؟

قرآن کریم کلام الله متعال و وحی اوست که بر آخرین پیامبران حضرت محمد ﷺ نازل نمود، و بزرگترین معجزه ای است که بر صدق نبوت او ﷺ دلالت می‌کند، قرآن کریم در احکامش حق و در اخبارش راست است. الله متعال منکران را به چالش کشید این که یک سوره مانند آن بیاورند؛ اما آنها نتوانستند چنین کنند، به دلیل عظمت مضمون و جامعیت محتوای آن به هر آنچه در دنیا و آخرت مربوط به انسان می‌باشد، در واقع شامل تمام حقایق ایمانی است که به آنها باید ایمان داشت، همچنین شامل اوامر و نواهی می‌شود که انسان باید بین خود و پروردگارش و یا بین خود و نفسش و بین بقیه مخلوق عمل کند، و همه این‌ها به سبکی بلند فصیح و روشنگری بیان شده است، و این کتاب (قرآن کریم) شامل شواهد عقلی و حقایق علمی فراوانی است که نشان می‌دهد این کتاب نمی‌تواند ساخت بشر باشد، بلکه کلام پروردگار بشر سبحانه و تعالی است.

اسلام چیست؟

اسلام عبارت است از تسلیم بودن برای الله متعال به توحید، و گردن نهادن بر اطاعت از وی، پیروی از شریعت او با رضایت و قبول، و کفر ورزی به هر آنچه که غیر الله پرستیده می‌شود. الله متعال پیامبران را با پیام واحد فرستاده است و آن: دعوت به پرستش الله یگانه که هیچ شریکی ندارد، و کفر ورزی هر چیزی که غیر از الله پرستش می‌شود.

و اسلام دین همه پیامبران است، دعوت آنان یکی و شریعت شان متفاوت است، مسلمانان امروز تنها کسانی هستند که به دین صحیحی که همه پیامبران آن را آورده اند پابند هستند، و پیام اسلام در این زمان حق است، و این پیام پایانی از سوی پروردگار برای بشریت است، پروردگاری که ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام را فرستاد، همان ذاتیست که آخرین پیامبران محمد ﷺ را فرستاد، و با آمدن شریعت اسلامی تمام شریعت‌های پیش از خود را نسخ کرد. تمام ادیانی که امروزه مردم از طریق آن عبادت می‌کنند - به جز اسلام - ادیانی هستند که ساخت بشر می‌باشند، یا ادیانی هستند که الهی بوده سپس توسط بشر دستکاری شده و به آمیزه ای از آوارهای خرافی، اسطوره‌های موروثی و اجتهادهای بشری مبدل گردیده است.

و اما دین مسلمانان دین واحد و روشنی است که تغییر نمی‌کند، همچنان عبادت‌هایشان که الله را با آن عبادت می‌کنند یکی است، همه آنان نمازهای پنج‌گانه را ادا می‌نمایند، و زکات مال خود را می‌پردازند، و ماه رمضان را روزه می‌گیرند، و به دستور شان که قرآن کریم است توجه دارند، و آن کتاب واحد در همه کشورهاست. الله متعال می‌فرماید: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غُفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غُفُورٌ رَحِيمٌ﴾

امروز دینتان را کامل کردم و نعمتم را بر شما تمام نمودم و اسلام را [به عنوان بهترین] دین برایتان برگزیدم. اما هر کس [برای حفظ جان خود و] بدون آنکه به گناه متمایل باشد، [به خوردن گوشت‌های ممنوعه] ناچار شود [گناهی بر او نیست]. به راستی که الله [امر زنده‌مهربان است]. [سورة المائدة: 3]

الله تعالی در قرآن کریم می‌فرماید: ﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۸۴)﴾ ﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۸۴)﴾

[ای پیامبر،] بگو: «به الله و آنچه بر ما نازل شده ایمان آوریم و [همچنین به] آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب [پیامبرانی که از] نوادگان [یعقوب بودند] نازل گردیده است و آنچه به موسی و عیسی و [دیگر] پیامبران از جانب پروردگارشان سلام دینا فلن یقبل منه وهو فی الآخرة من الخاسرین» ﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۸۴)﴾

هر کس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است. [آل عمران: 84-85]

دین مبین اسلام رویکرد جامع برای زندگی، مطابق با فطرت و عقل، مورد قبول نفس های سالم، وضع شده آفریدگار بزرگ برای خلق خود، و دین خیر و سعادت برای همه مردم دنیا و آخرت است، و هیچ نژادی را از نژاد دیگر، و رنگی را بر دیگری متمایز نمی داند، و مردم در آن باهم برابرند، در اسلام هیچ یک از دیگری متمایز نیست مگر به اندازه عمل نیک اش

الله تعالی می فرماید: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) هر کس - مرد یا زن - که کار نیک کند و مؤمن باشد، قطعاً او را [در دنیا] به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده می‌داریم و [در آخرت نیز] بر اساس نیکوترین [طاعت و] کاری که می‌کردند، به آنان پاداش می‌دهیم. [النحل: 97]

اسلام راه خوشبختی است

اسلام دین همه پیامبران، و دین الله تعالی برای همه مردم می باشد، و ویژه عرب نمی باشد. اسلام راه خوشبختی واقعی در دنیا، و سعادت ابدی در آخرت است.

اسلام تنها دینی است که به نیازهای روح و جسم رسیدگی می کند، و همه مشکلات انسان را حل می کند، الله متعال می فرماید: (قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ لَهٗ مَعِيشَةٌ صٰلِحًا وَنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمًى) (قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ لَهٗ مَعِيشَةٌ صٰلِحًا وَنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمًى) (123)

فرمود: « شما دو تن همراه ابلیس همگی از بهشت فرود آید، در حالی که دشمن یکدیگرید. اگر از [جانب] من رهنمودی برایتان رسید، [بدانید] هر کس از هدایت پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه [از عذاب دوزخ] به رنج می‌افتد. و مَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى و کسی که از یاد من رویگردان شود، یقیناً زندگی سختی خواهد داشت و روز قیامت او را نابینا برمی‌انگیزیم. [طه: 123-124]

من از ورود به اسلام چه سودی می برم؟

ورود به اسلام فواید زیادی دارد، از جمله

- پیروزی و عزت در دنیا به این که انسان بنده الله تعالی است، و گرنه بنده خواهشات، شیطان و شهوت ها می بود -
- پیروزی در آخرت، این که الله تعالی او را می بخشد، و رضایت خود را نصیبش می کند، و او را وارد بهشت خود می نماید و - رضایت و نعمت های ابدی را بدست می آورد، و از عذاب جهنم نجات می یابد
- مؤمن در روز قیامت با انبیا و راستگویان و شهدا و صالحان همراه می باشد، چه همراهی نیکو لذت بخش، و هر که ایمان - نیاورد با جباران و بدکاران و تبهکاران و مفسدان خواهد بود
- کسانی را که الله تعالی وارد بهشت کند، در نعمت های ابدی بدون مرگ و بیماری و درد و پیری و غم و اندوه زندگی می کنند، و - آرزوهایشان را به هر چه بخواهند برآورده می شود، و کسانی که وارد جهنم می شوند در عذاب ابدی و بی وقفه خواهند بود در بهشت لذتهایی است که نه چشمی دیده، و نه گوشی شنیده، و نه در فکر انسانی خطور کرده است. و دلایل بر آن این فرموده -
- الله متعال است: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) هر کس - مرد یا زن - که کار نیک کند و مؤمن باشد، قطعاً او را [در دنیا] به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده می‌داریم و [در آخرت نیز] بر اساس نیکوترین [طاعت و] کاری که می‌کردند، به آنان پاداش می‌دهیم. [النحل: 97]. الله تعالی می فرماید: (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِّمَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِّمَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) هیچ کس نمی‌داند به [پاس] آنچه [این مؤمنان در دنیا] انجام می‌دهند، چه [بسیار پاداش‌ها که مایه شادمانی و] روشنی چشم‌هاست برایشان نهفته است. [سورة السجدة: 17]

اگر اسلام را نپذیرم چه چیزی را از دست خواهم داد؟

انسان بزرگترین علم و معرفت از دست می دهد، و آن شناخت و علم به الله تعالی است، و ایمان به الله را از دست می دهد، ذاتی که به انسان امنیت و آرامش در دنیا و سعادت ابدی در آخرت را می بخشد

انسان دسترسی به بزرگترین کتابی را که الله متعال بر مردم نازل کرده است، و نیز ایمان به بزرگترین کتاب را از دست می دهد ایمان به پیامبران بزرگ را از دست می دهد، همان گونه که در روز قیامت در بهشت همنشینی آنان را از دست می دهد، و در آتش جهنم در جمع شیاطین و تبهکاران و ظالمان قرار می گیرد، که بدترین مسکن و همجوار خواهد بود

الله تعالی فرموده است: (قُلْ إِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاٰهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُبِيْنُ (15) لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلْلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلْلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ بِهٖ عِبَادَةٌ يٰٓ اَعْبَادِ فَاتَّقُوْنَ) (قُلْ إِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاٰهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُبِيْنُ (15)

شما نیز غیر از الله، هر چه را می‌خواهید عبادت کنید. بگو: «زیانکاران [واقعی] کسانی هستند که [به طمع دنیا] خود و خانواده‌هایشان را در رستاخیز به زیان انداختند. آگاه باشید که این، همان زیان آشکار است. لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلْلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلْلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ بِهٖ عِبَادَةٌ يٰٓ اَعْبَادِ فَاتَّقُوْنَ» (ظُلْلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ بِهٖ عِبَادَةٌ يٰٓ اَعْبَادِ فَاتَّقُوْنَ) بر بالای سر و زیر پایشان طبقاتی از آتش است. این است آنچه الله بندگان را از آن می‌ترساند. ای بندگان من، از [نافرمانی] من پروا کنید. [الزمر: 15-16]

هر که بخواهد در آخرت رستگار شود باید در اسلام داخل شود و از نبی محمد صلی الله علیه وسلم پیروی

نماید

یکی از حقایق که انبیا و رسولان علیهم السلام بر آن اتفاق نظر داشته اند این است که تنها مسلمانانی که به الله متعال ایمان داشته باشند و در عبادت او کسی را شریک ننموده باشند و به همه انبیا و رسولان ایمان داشته باشند در آخرت رستگار می شوند، پس همه پیروان پیامبران که به آنان ایمان آورده اند و آنان را تصدیق نموده اند، وارد بهشت می شوند و از جهنم نجات می یابند کسانی که در زمان نبی موسی علیه السلام بودند و به او ایمان آوردند و از تعالیم او پیروی کردند، آنان مسلمانان و مؤمنان و صالحان هستند، اما پس از اینکه الله متعال عیسی علیه السلام را فرستاد، پیروان موسی علیه السلام باید به عیسی علیه السلام ایمان بیاورند و از او پیروی کنند. هر کس به عیسی علیه السلام ایمان آورد، آنان مسلمانان صالحان هستند، و هر که از ایمان به عیسی

، اگر کسی برای گرفتن بهترین تصمیم در زندگی خود و راهنمایی در مورد چگونگی مسلمان شدن کمک می خواهد، نباید گناهانش مانع ورود او به اسلام شود، الله متعال در قرآن کریم به ما اطلاع داده است که اگر انسان مسلمان شود و به آفریدگارش توبه کند همه گناهان او را می بخشد، و حتی بعد از پذیرش اسلام طبیعی است که یک انسان مرتکب گناه می شود چون ما انسان هستیم نه فرشتگان معصوم، اما آنچه برای ما لازم است این که از الله متعال طلب آمرزش کنیم و به سوی او برگردیم، و هرگاه الله متعال ببیند که ما در پذیرش حق شتاب کردیم و اسلام آوردیم و شهادتین را به زبان آوردیم ما را در ترک گناهان دیگر یاری می دهد، پس هر که به سوی الله بیاید و از حق پیروی کند، الله متعال او را به خیر بیشتری توفیق می دهد، پس انسان اکنون در ورود به اسلام تردید نداشته باشد.

از دلایل بر آن این فرموده الله متعال است: **(قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ)** (فَلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ)

[ای پیامبر،] به کسانی که کفر ورزیدند بگو [که] اگر [از شرک و دشمنی] دست بردارند، گذشته‌هایشان بخشوده می‌شود. [الأنفال ۳۸].

برای مسلمان شدن چه کار کنم؟

، کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله)، (گواهی می‌دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می‌دهم که محمد رسول الله است) اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می‌شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.